

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXVI. Superiores Ordin. Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ amovere
possunt ex Conventibus quoscumque Religiosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Clausulae.

cedat, dictusque Julius ex sola eorum mercede defumatur, quæ proinde nullo modo alterari possit, nec id in damnum, seu præjudicium DD. Navium, vel lignorum hujusmodi, aliorum quorumlibet ullatenus redundet, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, vel ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Decembris MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Conceduntur Religiosis Insularum Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui in Romana, vel Hispaniæ Curia Procuratoris Officio per triennium functi sunt, omnia suorum Exprovincialium privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Dec. 1677. An. 2.

Causa Concessionis.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Insularum Philippinarum nuncupatarum in Mari Oceano Ordinis Eremitarum Sancti Augustini nobis expositum fuit, quod cum ipsi ad procuranda in Romana, & Regia Hispaniæ Curia urgentia dictæ Provinciæ negotia aliquem Religiosum mittere debeant, nec reperitur ullus Religiosus, qui id oneris in se suscipere velit, tum propter adeo longum, ærumnosumque iter, quod sine gravibus incommodis, vitæque periculo peragi nequit, tum etiam quia ejusmodi Procuratores postquam triennio, & amplius in suo munere exercendo laboraverunt nulla prærogativa fruuntur, iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi qui per triennium continuum Procuratoris hujusmodi munus in dictis Curis exercuerint, privilegiis Exprovincialium fruantur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, non solum tota Provincia prædicta, sed etiam nuperus Prior Generalis dicti Ordinis Indulti hujusmodi concessionem consensum præstiterint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Consensus Prioris Generalis, & totius Provinciæ, Religiosorumque preces.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attento consensu memorati Prioris Generalis, ut in posterum illi Religiosi dictæ Provinciæ, qui Procuratoris ipsius Provinciæ munus in Curis supraddictis saltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, prærogativis, & exemptionibus, quibus illi, qui Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ munere functi sunt, potiuntur, & gaudent, pari modo potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Decernentes ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Dec. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regul., quo permissum fuit, ut Superiores Ordinis Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ possent removere ex Conventibus Religiosos Conventualitatum Indultis munitos.

Concessio privilegiorum Exprovincialium facta d. Religiosis, qui Procuratoris munus per triennium obierunt in Curia Romana vel Hispanica.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

XXVI.

Dat. 5. Jan. 1678. An. 2.

Alias pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac Diffinitoris, & Electoris Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Prædicatorum tunc in Romana Curia præsentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ quod cum pro bona directione dictæ Provinciæ oporteret ut unusquisque Conventus eum haberet numerum Religiosorum, qui in illo sustentari possunt, ipsique Religiosi essent magis opportuni pro necessitate Religionis in qua dicti Con-

Causa Decreti.

In assignatione Religiosorum d. Provinciæ habenda erat ratio reddituum conventus, & conditionis locorum.

ventus

ventus consistunt, ad hoc ut illas possent adimplere obligationes, quibus operam dare debent, ita ut Civitates, aliaque loca præcipua Concionatoribus, & Confessariis doctis, & exemplaribus pro eorum necessitate instructa essent, ne defectu Religiosi Ministerii laborarent, neve suboriatur scandalum, quod facile nascitur inter fideles dum vident Religiosos majoris sufficientiæ, virtutis, & doctrinæ residere in Regionibus, ubi eorum opera non est necessaria, & e converso alios iis occupationibus adhibitos, quibus non mererent adhiberi, tum propter modicam eorum ætatem, atque capacitatem; tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum residentiæ; & proinde necesse esset, ut Prælatis quibus regimen incumbit, multis incommodis remedium adhiberent, providendi unicuique Conventui de his Religiosis, quibus unamquamque Civitatem, & locum indigere cognoverint, ac tollendo scandala, quæ aliqui Religiosi præbere possunt, illis ab uno ad alium Conventum translatis: nihilominus Prælatis præfati non poterant executioni mandare eorum bona, & pia desideria, tamen id omnino necessarium esse pro directione, & profectu spirituali dictorum Religiosorum, & non sine gravi querimonia, atque dolore videbant sibi non licere conventibus, & locis de Religiosis opportunis providere, scandalisque ansam præcidere, cum ipsis res in Ordinem reducere, & unumquemque suo loco constituere satagentibus, multi ex dictis Religiosis præfarent ipsi Prælatis assignationes Conventualitatum perpetuarum, quarum aliqua a Sede Apostolica concessæ, aliæ a Magistro Generali dicti Ordinis, secuta ejusdem Sedis confirmatione, & aliæ ab antecessore Priore Provinciali Provincia præfate concessæ, ac a dicta Sede, illisque Nuntio in Regno Portugalliæ residente confirmatæ reperiantur. Et licet intentio concedentium assignationes hujusmodi admodum sancta, & recta fuisset, propter causas allegatas, hæ tamen ut plurimum fictitiæ, ac coloratæ, & valde leves erant; quia vero ante concessionem hujusmodi assignationum non fuerat requisita informatio Prælatis actualis, qui merita, & demerita suorum Subditorum melius novit, & a cujus obedientia Subditi ipsi hæc ratione se subtrahere student, inde consequeretur, ut non posset Prælatus etiam id vellet Provinciam suam perfecte gubernare.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod tunc temporis in Conventu S. Dominici Civitatis Ulyssiponen., quæ est primaria dicti Regni, in qua proinde degere debent meliores Concionatores, & Confessarii ad hoc ut Apostolico zelo divinæ majestatis offensas, quæ in Curiis, & populis numerosis, qualis est populus Ulyssiponen. committi solent, impedire satagent, & unde amoveri debent aliqui Religiosi, qui opportunior in magnis Civitatibus occasionem arripiunt, & licentiosius vivunt, commorantur Religiosi usque ad numerum viginti quinque cum assignationibus Conventualitatum perpetuarum hujusmodi, earumque clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui si eas non haberent, timore mutationis tanquam fræno ab inordinatis eorum moribus coercerentur, & licet aliqui eorum scandalose non viverent, ita tamen levis, & modicæ considerationis fuerat causa per eos pro obtinendis dictis assignationibus allegata, ut iniquum videretur, privatam commoditatem, a qua boni verique Religiosi segregati esse debent, præferri, ac præjudicare bono communi Religionis, & aliorum fidelium, quorum saluti incumbere deberent: quia vero ejusmodi assignationes ordinarias solebant obtinere pro dicta Civitate Ulyssiponen., id dicto Conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum cæteroque idem Con-

ventus non esset instructus Religiosis sibi necessariis, & præfatus numerus viginti quinque constaret fere ex omnibus Religiosis inutilibus ipsi Conventui, ac parum idoneis ad procurandam in ampla illa Civitate salutem animarum. Quinimo reperiebantur in eadem Provincia alii Religiosi, qui eodem modo officia perpetua obtinuerant, ex eaque perpetuitate eadem inconvenientia sequebantur.

§. 2. Ideoque pro parte dictorum exponentium memoratæ Cardinalium Congregationi, etiam nomine Provinciae prædictæ supplicato, ut ejusmodi Conventualitatibus, & officiis perpetuis tam in dicto Conventu S. Dominici Ulyssiponen., quam in reliqua Provincia hujusmodi eatenus concessis derogaret, vel ordinaret, ut Procurator Provincialis cum consilio gravissimorum Fratrum posset mutare Religiosos Conventualitatibus, & officiis perpetuis hujusmodi suffultos, si eos scandalum præbere, aut illos in d. Ulyssiponen. aliove quolibet Provinciae præfate Conventu perpetuo non degere, Dei servitio, & bono Religiosis convenire reperisset. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam SS. D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit attendita relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, censuit, facultatem concedi posse, prout præsentis Decreti tenore concedit Superioribus prædictæ Provinciae, ut habita æquitatis ratione casibus præsertim necessitatis prædictos Religiosos ab uno ad alterum Conventum, prout magis eis expedire videbitur transferre, & mutare possint, non obstantibus prænarratis Conventualitatum Indultis, illis expresse derogando. Romæ 1. Octobris 1677. Cardinalis Carpineus.

§. 3. Cum autem sicut exponentes præfati, & præsertim dictus Prior Provincialis nomine Provinciae hujusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitri summopere desiderent: nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfate Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciae, ejusque Conventuum, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in

Preces Superiorum, totiusque Provinciae Cong. Episc., & Reg. oblata.

Decretum Congr. quo concessa fuit Superioribus Provinciae facultas removendi ex Conventibus Religiosos etiam Conventualitatis munitis.

Preces Superiorum Provinciae Pontifici oblata.

Confirmatur d. Decretum Congr. Episc. & Reg.

Clausula.

Id servare non licebat Prælatis propter Conventualitates perpetuas.

Prædicta œconomia maxime servanda erat in Civitate Ulyssiponen.

Obstant prædicta Conventualitates perpetuas.

1678.

contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 5. Januarii 1678. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXVII.

Declaratur, in Brevi, quo electus fuit Prior Provincialis Ord. Carmelitarum in Sicilia sub nomine Patrum Provincia, aliorumque de ejus gremio, venire dumtaxat Patres Diffinitorii.

Dat. 6. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Summa Brevis.

Pater Magister Impellizzeri constitutus fuit Prior Provincialis Siciliae.

Eidem conceditur facultas congregandi se cum Patribus Provinciae aliisque de ejus gremio.

Quæritur, an d. Patrum nomine veniant Fratres omnes integri Capituli Provincialis.

Preces Vicarii Generalis dicti Ordinis.

CUM nos nuper supplicationibus dilecti filii Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Beate Mariæ Virginis de Monte Carmelo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri Fratrem expresse professum dicti Ordinis in Sacra Theologia Magistrum, in Priorem Provinciale Provinciae Sancti Alberti in Sicilia ejusdem Ordinis ad tempus, quo ejusmodi Provincialatus officium juxta regularia Ordinis præfati Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consuevit, statim atque dilectus filius Modernus Prior Provincialis Provinciae hujusmodi tempus suum absolverit, inchoandum auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis constituerimus, & deputaverimus; Ac Diffinitorio actuali ejusdem Provinciae se una cum majori parte Patrum Provinciae, & aliorum de gremio Provinciae hujusmodi existentium Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum congregandi, ac duos Socios Prioris Provincialis, qui ad proximum futurum Capitulum generale Ordinis præfati venire debebunt, necnon novos Diffinitores pro gubernio ejusdem Provinciae, servatis, alias servandis, eligendi facultatem impertiti fuerimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 19. Novembris proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Et sicut pro parte memorati Vicarii Generalis nobis subinde expositum fuit, ipse Vicarius Generalis vereatur, ne ex eo quod per literas prædictas Diffinitorio actuali dictæ Provinciae se una cum majori parte Patrum Provinciae, & aliorum de gremio Provinciae hujusmodi existentium, sicut præmittitur congregandi facultas tribuitur, prætendi forsan possit quod id de omnibus Fratribus dictæ Provinciae, qui integro Capitulo Provinciali interesse consueverunt intelligendum sit, quo casu difficultates congregandi Capitulum Provinciale hujusmodi, propter quas eadem litera concessæ fuerunt, non evitentur. Nobis propterea idem Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad tollendas litium, quæ super hoc oriri possent, occasiones, opportune in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Vicarium Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-

tentis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, verba illa supradictarum nostrarum literarum, quibusdam Diffinitorio actuali se una cum majori parte Patrum Provinciae, & aliorum de gremio Provinciae hujusmodi existentium congregandi, aliaque supra expressa faciendi facultas tribuitur de illis dumtaxat Patribus Provinciae, & aliis qui de solo gremio Diffinitorii ipsius Provinciae existunt, non autem de toto corpore Capituli ejusdem Provinciae intelligi debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præfatis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 7. Januar. 1678. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Indicatur Capitularibus S. Joannis in Laterano de Urbe sub pena excommunicationis late sententiæ Pontifici reservatæ silentium eorum, quæ suis Capitulis aguntur.

Plura de iis, quæ agenda sunt, & tractanda in Capitulis pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatis Ecclesias Sæculares Urbis pertinentium statuit Alexand. VII. constit. 34. quæ incip. Pro commissa, Tom. VI. fol. 52.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut accepimus sæpius contigerit quod per dilectos filios Archipresbyterum, seu ejus Vicarium, & Canonicos Ecclesiæ S. Joannis in Laterano de Urbe capitulariter, ut moris est, congregatos capitularia tractata, gesta, statuta, & ordinata per nonnullos ex ibidem interessentibus publicata, & relevata fuerint, ac publicentur, & revelentur in dies, & ex publicatione, & revelatione hujusmodi non modicum dictæ Ecclesiæ, & Capitularibus præfatis illatum sit præjudicium, & afferatur.

§. 1. Nos in præmissis opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Archipresbytero, seu ejus Vicario, & Canonicis Ecclesiæ hujusmodi, aliisque quibuscumque Personis Ecclesiasticis, & Sæcularibus, & si Pontificali, vel alia quavis præfulgeant dignitate, qui Capitulo ipsius Ecclesiæ interfuerint, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in ipso Capitulo pro tempore tractata, gesta, statuta, & ordinata quibusvis personis taceat, vel expresse per se, vel per alium, seu alios absque ipsius Capituli licentia publicare, vel revelare audeant, vel præsumant sub excommunicationis late sententiæ a qua nisi per nos, vel Successores nostros præterquam in mortis articulo

constituti

Respondetur, iis verbis designari dumtaxat Diffinitorii Patres.

Clausula.

XXVIII.

Dat. 6. Jan. 1678. An. 2.

Causa Constitutionis.

Præcipitur sub excommunicatione late sententiæ S. Sedi reservatæ, ne Capitulares peracta in Capitulis revelent.